

Sygn. akt *XVII AmE 103/23*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2024 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Arkadiusz Zagrobelny

Protokolant – Sekretarz Sądowy Dominika Zajdowska

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2024 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) S.A. z siedzibą w K.

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) S.A. z siedzibą w K. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 26 września 2022 r. znak: (...)

I. uchyla zaskarżoną decyzję;

II. zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz (...) S.A. z siedzibą w K. kwotę 1 737 zł (tysiąc siedemset trzydzieści siedem złotych) z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

/sędzia Arkadiusz Zagrobelny /

Sygn. akt *XVII AmE 103/23*

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 9 stycznia 2024 r.

Decyzją z dnia 26 września 2022 r. znak: (...)Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej również jako: „Prezes URE”, „Pozwany”) na podstawie:

- art. 33 ust 1 pkt 5b i ust 5c oraz art. 33 ust 9 pkt 3 w zw. z art. 23b ust 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1155, ze zm.) w zw. z art. 16 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1527)

orzekł, że:

1. przedsiębiorca – (...) S.A. z siedzibą w K., będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy, nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 23b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, w czwartym kwartale 2019 r.,

2. w związku ze stwierdzeniem naruszenia, o którym mowa w pkt 1. wymierzył przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 1 611 317,64 zł.

(decyzja Prezesa URE z dnia 26.09.2022 r. k. 6-10v akt sąd.)

Odwołanie od powyższej decyzji złożył (...) S.A. z siedzibą w K. (dalej również jako „Powód”. „Odwołujący”), zaskarżając ją w całości i zarzucając jej:

1) naruszenie art. 23b ust 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1155 z późn. zm.) poprzez niewłaściwe zastosowanie skutkujące przyjęciem, że (...) nie zrealizował obowiązku zapewnienia w czwartym kwartale 2019 r. minimalnego udziału biokomponentów, liczonego według wartości opałowej, zawartych w paliwach ciekłych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, które zostały rozporządzone przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużyte na potrzeby własne na tym terytorium;

2) naruszenie art. 28a ust 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1155 z późn. zm.) w związku z art. 23b ust 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1155 z późn. zm.) poprzez niewłaściwe zastosowanie, a w konsekwencji uznanie że w niniejszym stanie faktycznym, że jedynie biokomponenty spełniające kryteria zrównoważonego rozwoju w rozumieniu art. 28 a ust 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1155 z późn. zm.) w brzmieniu sprzed nowelizacji, które weszła w życie 1 stycznia 2020, mogą być zaliczone na poczet realizacji obowiązku o których stanowi art. 23b ust 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1155 z późn. zm.);

3) naruszenie art. 28c ust 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1155 z późn. zm.) w związku z art. 23a ust 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1155 z późn. zm.) poprzez niewłaściwe zastosowanie, skutkujące przyjęciem, że (...) miał obowiązek przedstawić poświadczenia dla udokumentowania zrealizowania obowiązku wynikającego z art. 23a ust 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1155 z późn. zm.);

4) naruszenie art. 30b ust 5 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1155 z późn. zm.) poprzez błędną wykładnię, że udokumentowanie wypełnienia obowiązku wynikającego z art. 23b ust 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1155 z późn. zm.) powinno zostać dokonane jedynie na podstawie wskazanego przez Prezesa URE dokumentu;

5) naruszenie art. 33 ust 5c ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1155 z późn. zm.) poprzez niewłaściwe zastosowanie polegające na wymierzeniu kary pieniężnej pomimo udokumentowania przez (...) zrealizowania obowiązku, o którym mowa w art. 23b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1155 z późn. zm.).

W związku z powyższym Powód wniósł o:

1. uchylenie przedmiotowej Decyzji w całości,
2. ewentualnie zmianę Decyzji poprzez obniżenie wymierzonej kary,
3. zasądzenie na rzecz Powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych,

(odwołanie powoda z dnia 24.10.2022 r. k. 12-23 akt sąd.)

Pozwany w **odpowiedzi na odwołanie**, wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie od Powoda na swoją rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(odpowiedź Prezesa URE na odwołanie z dnia 23.06.2023 r. k. 130-140v akt sąd.)

W dalszym toku postępowanie strony podtrzymały prezentowane stanowiska.

(protokół z rozprawy z dnia 9.01.2024 r. k. 237-238v akt sąd.)

Sąd Okręgowy ustalił, następujący stan faktyczny:

Powodowi została udzielona koncesja na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą.

(okoliczności bezsporne k. 6 akt sąd., a ponadto kopia decyzji Prezesa URE z dnia 23.08.2017 r. k. 1-3v akt adm.)

Powód w styczniu 2020 r. złożył „Sprawozdanie kwartalne podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy” za 4 kwartał 2019 r. W sprawozdaniu tym Powód wskazał, że w czwartym kwartale 2019 r. rozporządził olejem napędowym w ilości 32 518,73 t., zawierającym ester metylowy kwasów tłuszczowych w ilości 1 404,72 t. Powód jednocześnie poinformował, że wartość energetyczna biokomponentów wykorzystanych w paliwach ciekłych (tj. wartość energetyczna powyższych estrów) wyniosła 51 974 788 MJ.

(okoliczności bezsporne k. 6v, 7, 9 akt sąd., a ponadto kopia sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego NCW k. 4-10 akt adm.)

Z poświadczeń PoS (przedstawionych przez Powoda Pozwanemu) wynika, iż 965,657 t. estru metylowego kwasów tłuszczowych zawartych w oleju napędowym rozporządzonym przez Powoda w IV kwartale 2019 r., spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju.

(okoliczność bezsporna, protokół z rozprawy z dnia 9.01.2024 r. k. 237-238v akt sąd.)

Przy piśmie z dnia 1 czerwca 2020 r. Powód przedstawił stosowne faktury Vat oraz kopie świadectw jakości oleju napędowego na okoliczność udokumentowania ilości estru metylowego kwasów tłuszczowych dodanych do oleju napędowego w IV kwartale 2019 r.

(okoliczności bezsporne k. 7-9 akt sąd., a ponadto pismo powoda z dnia 1.06.2020 r. wraz z załącznikami k. 14-188 akt adm., świadectwo jakości oleju napędowego k. 30, 31, 34, 35, 38, 43, 47, 53, 56, 57, 58, 62, 63, 64, 65, 69, 71, 72, 73 akt adm., wykaz poświadczeń dla biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych wykorzystanych do realizacji NCW w czwartym kwartale 2019 r. k. 77 akt adm., kopie poświadczeń z wykazu dla biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych wykorzystanych do realizacji NCW za czwarty kwartał 2019 r. k. 115-123v akt adm., wykaz faktur VAT dot. pozyskania biokomponentów wraz z kopiami 50 reprezentatywnych faktur VAT k. 125-128 akt adm., k. 130-182 akt adm..)

Pismem z dnia 26 lutego 2021 r. Pozwany wezwał Powoda do przedstawienia wyjaśnień dotyczących m.in. rozbieżności między sprawozdaną za IV kwartał ilością estru metylowego kwasów tłuszczowych zawartego w oleju napędowym tj. 1 404 t, a ilością estru metylowego kwasów tłuszczowych zawartego w oleju napędowym wynikającą z wykazu poświadczeń za IV kwartał 2019 r. tj. 965,521 t.

(okoliczność bezsporna pismo pozwanego z dnia 26.02.2021 r. k. 220-221v akt adm.)

W odpowiedzi Powód wskazał, że powyższe rozbieżności, są efektem współmagazynowania paliw w jednej pojemności zbiorników z innymi operatorami. Poinformował również, że powyższa różnica dotyczy produktów niezrównoważonych, na które Powód nie posiada poświadczeń PoS.

(okoliczności bezsporne k. 7v akt sąd., a ponadto pismo powoda z dnia 30.03.2021 r. wraz z załącznikami k. 223-224 akt adm.)

W kolejnym piśmie do Pozwanego (pismo z dnia 25.11.2021 r.) Powód ponownie podnosił, że omawiane rozbieżności powstały w efekcie współmagazynowania paliw w jednej pojemności zbiorników z innymi operatorami. Powód

podkreślał, że produkt dostarczany do baz paliw jest w pełni zrównoważony czego potwierdzeniem są poświadczenia PoS. Po dostarczeniu produktu na bazę, trafia on do zbiornika, w którym znajduje się ten sam rodzaj produktu innego podmiotu. W konsekwencji obie bądź więcej partii tego samego produktu może zawierać różne zawartości biokomponentu, dlatego też w momencie ich zmieszania pojawiają się różnice w stosunku do ilości wynikającej z poświadczeń. Powód zwracał jednocześnie uwagę, że produkt, który zostaje wprowadzony do obrotu zawiera biokomponent zrównoważony, którego zawartość wskazywana jest na certyfikacie jakości dopasowanym do każdego wydania produktu z bazy paliw (Powód podnosił, że ze świadectw jakości wynika wielkość zawartości estrów metylowych kwasów tłuszczowych).

(okoliczności bezsporne k. 6v, 7, 9 akt sąd., pismo powoda z dnia 25.11.2021 r. k. 255-256 akt adm., zestawienie dowodów wydań k. 265-273 akt adm.)

Pismem z dnia 7 października 2020 r. Powód wskazał, iż realizował obowiązkowy blending kwartalny poprzez sprzedaż na polskim rynku paliw ciekłych zawierających biokomponenty w wymaganych proporcjach nabyte wcześniej przez Powoda wewnątrzspółnotowo z rafinerii i podmiotów należących do grupy kapitałowej (...), której Powód jest członkiem. Twierdził również, że sprzedaż na rynku polskim paliw ciekłych zawierających biokomponenty, które powstały w wyniku usługowego wytworzenia paliw ciekłych, poprzez zmieszanie paliw ciekłych pochodzących z wewnątrzspółnotowego nabycia oraz biokomponentów nabytych przez Odwołującego od krajowych producentów. Powód podkreślił też, iż usługowe wytworzenie paliw ciekłych, które zawierały biokomponenty dokonywane było w oparciu o umowy zawarte przez powoda z (...) sp. z o. o.

(okoliczności bezsporne k. 7v akt sąd., a ponadto pismo powoda z dnia 7.10.2020 r. wraz z załącznikami k. 193-218v akt adm.)

Odnośnie udokumentowania przez Powoda ilości estru metylowego kwasów tłuszczowych zawartego w oleju napędowym rozporządzonym przez Powoda w 4 kwartale 2019 r. Pozwany uznał (przy niekwestionowanej ilości oleju napędowego, którym Powód rozporządził w 4 kwartale 2019 r. - 32 518,73 t.), że ilość tego estru wynosiła 965,657 t. (co wynikało ze złożonych przez Powoda poświadczeń PoS), zaś powinna wynosić 1 401,01 t. (co zasadniczo wynikało ze sprawozdania za 4 kwartał 2019 r.) Jednocześnie Pozwany uznał, że w pozostałej części, czyli ponad wartość 965,657 t. (tj. w zakresie ok. 435 t.) Powód ilości omawianych estrów nie udokumentował należycie albowiem nie przedstawił poświadczeń PoS, a jednocześnie przedstawienie w tym celu faktur oraz certyfikatów (świadectw) jakości nie może zostać uznane za wystarczające.

Stanowisko takie Pozwany prezentował zarówno w dniu wydawania zaskarżonej decyzji, jak w dniu zamknięcia rozprawy w niniejszej sprawie.

(uzasadnienie decyzji k. 9, protokół z rozprawy z dnia 9.01.2024 r. k. 237v)

Zauważyć należy, iż przed dniem wydania przez Pozwanego zaskarżonej decyzji, tj. pismem z dnia 16.04.2019 r. (skierowanym do Sekretarza Stanu w Ministerstwie Energii) Pozwany przekazywał swoje uwagi do projektu ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw. Pozwany proponował nadanie nowego brzmienia m.in. przepisowi art. 23b ust. 1 ustawy. Pozwany argumentował, że jego propozycja ma na celu powiązanie obowiązku realizacji „blendingu rocznego”, o którym mowa w proponowanym brzmieniu art. 23b ustawy, z obowiązkiem realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy. Pozwany nadmienił również, że obowiązki określone w powyższych przepisach mają być realizowane w cyklach rocznych, w ich realizacji mają uczestniczyć te same partie paliw ciekłych oraz powinny uczestniczyć te same partie biokomponentów spełniających kryteria z rozdziału 4a oraz art. 12 ust. 2 ustawy. Zdaniem Pozwanego, w związku z „przejęciem” na roczny cykl realizacji obowiązkowego blendingu, nie ma potrzeby dalszego utrzymywania odrębności powyższych obowiązków.

(okoliczności bezsporne k. 148, a ponadto pismo pozwanego z dnia 16.04.2019 r. k. 156-157)

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd oparł się na niespornych twierdzeniach stron (art. 229 k.p.c. oraz art. 230 k.p.c.). Twierdzenia te, mając oparcie w znajdujących się w aktach sprawy dokumentach (art. 245 oraz art. 246 k.p.c.) nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd pominął wniosek Powoda o dopuszczenie dowodu z dokumentów zawartych w pkt. 5a odwołania oraz pkt 2 pisma powoda z dnia 31 października 2023 r., albowiem tymi wnioskami Powód zmierzał do wykazania okoliczności niespornych lub nieistotnych w niniejszej sprawie. Jednocześnie, Sąd uwzględnił wniosek Powoda o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentu opisanego w pkt 1 pisma z dnia 31 października 2023 r. (k. 147).

(protokół z rozprawy z dnia 9.01.2024 r. k. 237-238v akt sąd.)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż z uwagi na treść art. 16 Ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw z dnia 19 lipca 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 1527) do oceny realizacji przez Powoda obowiązku, o którym mowa w art. 23b ust. 1 Ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych z dnia 25 sierpnia 2006 r. (dalej jako „Ustawa”) w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2019 r. m.in. za rok 2019, oraz do kar pieniężnych z tytułu niezrealizowania tego obowiązku, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Kwestia powyższa nie była sporna pomiędzy stronami.

Zgodnie z **art. 2 ust 1 pkt 24** Ustawy., **Narodowy Cel Wskaźnikowy** to minimalny udział innych paliw odnawialnych i biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zużywanych w ciągu roku kalendarzowego w transporcie drogowym i kolejowym, liczony według wartości opałowej.

W myśl **art. 2 ust. 1 pkt 25** Ustawy, **podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy** to każdy podmiot, w tym mający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokonujący, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, który:

- a) rozporządza nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych lub
- b) zużywa je na potrzeby własne na tym terytorium, z wyłączeniem przywozu paliw ciekłych przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

Stosownie do treści **art. 2 ust 1 pkt 40** Ustawy, **poświadczenie** to dokument przewidziany przez uznany system certyfikacji lub umowę, o której mowa w art. 28c ust. 2 pkt 2, potwierdzający, że wskazana w tym dokumencie ilość biomasy lub biokomponentów spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28b-28bc.

Z **art. 23 ust 1** Ustawy wynika, że podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany **zapewnić w danym roku kalendarzowym** co najmniej **minimalny udział innych paliw odnawialnych lub biokomponentów zawartych w paliwach** ciekłych lub biopaliwach ciekłych, stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużywanych przez niego na potrzeby własne na tym terytorium **w ogólnej ilości paliw** ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub

faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużywanych przez niego w ciągu roku kalendarzowego na potrzeby własne na tym terytorium.

Zgodnie z **art. 23b ust 1** Ustawy podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany **zapewnić w danym kwartale minimalny udział biokomponentów**, liczony według wartości opałowej, **zawartych w paliwach** ciekłych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, wykorzystanych przez niego do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, które zostały przez ten podmiot rozporządzone przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużyte przez niego na potrzeby własne na tym terytorium.

Z **art. 23b ust 3** Ustawy wynika, że minimalny udział biokomponentów w oleju napędowym w czwartym kwartale 2019 r. wynosił 3,68 %.

W myśl **art. 30b ust 3** Ustawy podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy są obowiązane do przekazywania Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie do 30 dni po zakończeniu kwartału, **sprawozdań kwartalnych** sporządzonych zgodnie z wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, zawierających informacje dotyczące:

1. ilości i rodzajów paliw ciekłych rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się paliw ciekłych lub zużytych przez nie na potrzeby własne, z określeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach w podziale na:

a. paliwa ciekłe wykorzystane do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23b,

b. pozostałe paliwa ciekłe;

2. ilości i rodzajów biopaliw ciekłych rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się biopaliw ciekłych lub zużytych przez nie na potrzeby własne, z określeniem zawartości biokomponentów w tych biopaliwach;

3. ilości i rodzajów innych paliw odnawialnych rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych przez nie na potrzeby własne;

4. wartości energetycznej paliw ciekłych oraz biokomponentów, o których mowa w pkt 1 lit. a, wyrażonej w MJ, wraz z określeniem udziału tych biokomponentów w paliwach ciekłych, wyrażonego w procentach.

W **art. 30b ust 5** Ustawy wskazano, że podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy **sporządza sprawozdanie** kwartalne, o którym mowa w ust. 3, **na podstawie dokumentów** potwierdzających informacje w nim zawarte, **w szczególności:**

1. dokumentów potwierdzających parametry jakościowe paliw ciekłych, biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych, o których mowa w ust. 3 pkt 1-3, wraz z potwierdzeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych;

2. poświadczeń dla biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2;

3. faktur VAT.

Zgodnie z **art. 28a ust 1 pkt 1** Ustawy, **biokomponenty mogą być zaliczone** podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy **na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1**, wyłącznie wtedy, gdy spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28b-28bc.

Jednocześnie według **art. 28c ust 1** Ustawy, **dokumentami potwierdzającymi spełnienie** przez biomasę lub biokomponenty **kryteriów zrównoważonego rozwoju i umożliwiającymi zaliczenie tych biokomponentów na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1**, wystawianymi na poszczególnych etapach wytwarzania biokomponentów, są:

- 1) dokument wystawiony przez producenta rolnego przewidziany przez uznany system certyfikacji;
- 2) poświadczenie;
- 3) świadectwo.

Nadto, zgodnie z **art. 33 ust 1** Ustawy **karze pieniężnej** podlega ten kto:

- **ust. 5)** będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy, **nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1;**
- **ust. 5b)** będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy, **nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 23b**

Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w **ust. 1 pkt 5**, nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji, wysokość kary nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym (**art. 33 ust 5a** Ustawy).

Natomiast, w przypadku, o którym mowa w **ust. 1 pkt 5b**, kara pieniężna wynosi 0,10 zł za każdy MJ biokomponentów, które podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy był obowiązany dodać do paliw ciekłych w celu zrealizowania obowiązku, o którym mowa w art. 23b, a których udziału nie udokumentował (**art. 33 ust 5c** Ustawy).

Analiza treści powyższych przepisów, w kontekście ustalonego w sprawie stanu faktycznego i sformułowanych przez strony twierdzeń i zarzutów prowadzi do konkluzji, iż kluczowe dla rozstrzygnięcia przedmiotowego sporu jest określenie sposobu w jaki Powód (tj. podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy) powinien udokumentować ilość estru metylowego kwasów tłuszczowych w oleju napędowym wykazywaną w sprawozdaniu za 4 kwartał 2019 r. (tj. ilość biokomponentów, które powinien był dodać do oleju napędowego celem realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23b Ustawy).

Przypomnieć jednocześnie należy, iż Powód może zostać ukarany gdy nie realizuje obowiązku z art. 23b Ustawy, a wysokość tej kary zależy od nieudokumentowanej przez niego ilości biokomponentów, które należało dodać do paliwa.

Zdaniem Pozwanego, Powód powyższe może dokumentować wyłącznie poświadczeniami, o których mowa w art. 28c ust. 1 pkt 2 Ustawy. Pozwany natomiast prezentował odmienne stanowisko. Wywodził bowiem, że może to nastąpić również poprzez przedłożenie innych dokumentów, w tym certyfikatów jakości oraz faktur.

Rację w omawianej materii ma Powód.

Przede wszystkim zauważyć należy, iż obowiązku określonego przepisem **art. 23b** Ustawy nie można utożsamiać z obowiązkiem określonym przepisem **art. 23** Ustawy. Są to bowiem dwa odrębne obowiązki (oparte na dwóch różnych podstawach prawnych), których brak wykonania prowadzi do wymierzenia różnych kar pieniężnych (także mających swe źródło w odmiennych podstawach prawnych).

Uwaga ta ma istotne znaczenie m.in. z tej przyczyny, iż ustawodawca (w przepisie art. **28c ust. 1** Ustawy) określił, że wymóg stosownego dokumentowania (m.in. poprzez poświadczenia) odnosi się wyłącznie do realizacji obowiązku

z art. 23 ust. 1 Ustawy. W związku z tym nie można zasadnie twierdzić, iż wyłącznie takimi poświadczeniami należy dokumentować realizację obowiązku z art. 23b Ustawy.

Jednocześnie nadmienić trzeba, że podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy zostały zobowiązane (**art. 30b ust. 3** Ustawy) do przekazywania Pozwanemu m.in. sprawozdań kwartalnych (art. 23b Ustawy odnosi się do obowiązku realizowanego co kwartał). Ustawodawca nakazał sporządzanie tych sprawozdań zgodnie z przygotowanym wzorem, oraz zobowiązał do zamieszczania w tych sprawozdaniach szeregu informacji, w tym dotyczących ilości i rodzajów paliw ciekłych wykorzystanych do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23b Ustawy, a także dotyczących wartości energetycznej tych paliw ciekłych oraz biokomponentów. Podkreślić należy, iż ustawodawca nie określił w sposób zamknięty katalogu dokumentów, na podstawie których należy sporządzać przedmiotowe sprawozdanie. W art. **30b ust. 5** Ustawy użyto bowiem słowa „w szczególności”, co jednoznacznie wskazuje na to, katalog wymieniony omawianym przepisem jest katalogiem otwartym. W związku z tym nie ulega wątpliwości, iż informacje zamieszczane w sprawozdaniu kwartalnym mogą mieć oparcie nie tylko w poświadczeniach, o których mowa w art. 28c pkt 2 Ustawy, lecz również w innych dokumentach. W konsekwencji, również treść art. 30b ust. 5 Ustawy sprzeciwia się pogładowi lansowanemu przez Pozwanego.

Podobnie w przepisie art. 28a ust. 1 Ustawy wymieniono jedynie obowiązek z art. 23 ust. 1 Ustawy (brak jest przywołania obowiązku z art. 23b Ustawy).

Ponadto zwrócić należy uwagę, iż ustawodawca dostrzegł istnienie różnic w zakresie m.in. wykazywania realizacji obowiązku z art. 23 ust. 1 Ustawy oraz obowiązku z art. 23b Ustawy i uznał, że zachodzi konieczność znowelizowania ustawy w tej materii. Potrzebę stosownych zmian dostrzegali również Pozwani, przedstawiając (pismem z dnia 16.04.2019 r.) wyżej opisane w uzasadnieniu uwagi do projektu. W konsekwencji, ustawą z dnia 19.07.2019 r. doszło do zmiany m.in. art. 28c ust. 1 Ustawy oraz art. 28a ust. 1 Ustawy poprzez określenie, że przepisy te odnoszą się nie tylko do obowiązku z art. 23 ust. 1 Ustawy ale i również do obowiązku z art. 23b Ustawy. W związku z tym dopiero od 1.01.2020 r. (od tego dnia ustawa nowelizująca weszła w życie) można wymagać od podmiotów realizujących Narodowy Cel Wskaźnikowy aby również realizację obowiązku o którym mowa w art. 23b ust. 1 Ustawy dokumentowali wyłącznie poprzez dokumenty wymienione w znowelizowanym art. 28c ust. 1 ustawy (w tym poprzez poświadczenia).

Wskazać ponadto należy, iż Sąd orzekający w niniejszej sprawie stoi na stanowisku, że w przypadku nakładania i wymierzania wysokich kar pieniężnych z tytułu stwierdzonych deliktów administracyjnych zasadne i celowe jest dokonywanie możliwie wąskiej wykładni przepisów zawierających normę sankcjonującą niepożądane przez prawodawcę zachowania (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24.09.2014 r., sygn. akt III SK 59/13, Legalis nr 1079955). Podzielenie poglądu prezentowanego przez Pozwanego prowadziło do wykładni rozszerzającej (sprzecznej z powyższym stanowiskiem).

W tych okolicznościach Sąd uznał, że Pozwany niezasadnie przyjął, iż Powód nie udokumentował wskazanej w sprawozdaniu za 4 kwartał 2019 r. ilości estru metylowego kwasów tłuszczowych w oleju napędowym (tj. ilość biokomponentów, które powinien był dodać do oleju napędowego celem realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23b Ustawy). W związku z tym nie istniały podstawy do wymierzenia Powodowi kary administracyjnej o jakiej mowa w art. 33 ust. 1 pkt 5b Ustawy.

Mając powyższe na względzie, w oparciu o przepis art. 479⁵³ § 2 k.p.c., oraz na podstawie wyżej w uzasadnieniu wskazanych przepisów, Sąd orzekł jak w **pkt. I sentencji wyroku**.

O kosztach procesu (**pkt II wyroku**) Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Z uwagi na uwzględnienie odwołania w całości, należało Pozwanego uznać za stronę, która przegrała proces i zasądzić od niego na rzecz Powoda zwrot kosztów procesu, które w sprawie niniejszej obejmowały: opłatę od odwołania w kwocie 1 000 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa 17 zł oraz wynagrodzenie

pełnomocnika Powoda (radcy prawnego) w kwocie 720 zł, ustalone w oparciu § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015, poz. 1804 z zm.).

/sędzia Arkadiusz Zagrobelny/

Sygn. akt ***XVII AmE 103/23***

ZARZĄDZENIE

1. (...);

2. (...)

/sędzia Arkadiusz Zagrobelny/